

ἐν τύπ. Ἀργαλειὸ Ἰθάκ. Ἀργαλειὸς Στερελλ. (Παρνασσ.)

β) Ἡ ὀπισθία κυλινδρική ράβδος τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ ἐπὶ τὴν ὁποίαν περιτυλίσσεται ὁ στήμων Θράκ. (Σαρεκκλ. Μπόβ.) κ.ά.: *Ξεποτυλίγω τὸν ἀργαλειὸ Σαρεκκλ.* Συνών. ἀντὶ πῖσινό. γ) Πληθ. ἀργαλειά, αἱ δύο κυλινδροειδείς ράβδοι τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ ἐπὶ τῶν ὁποίων περιτυλίσσεται ἐπὶ μὲν τοῦ ὀπισθίου ὁ στήμων, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐμπροσθίου τὸ ὕφασμα Θράκ. (Στέρν. κ.ά.) Μέγαρ. Προπ. (Ὁρτάκ. Πάνορμ.) κ.ά.: *Πῖσινὸ ἀργαλειό, ὁροσινὸ ἀργαλειό* Ὁρτάκ. Μέγαρ. Πάνορμ. Συνών. *μπροστινὸ ἀντί, πῖσινὸ ἀντί* (ἰδ. ἀντὶ 1 β). δ) Τὸ ὑφασμένον μέρος τοῦ ἱστοῦ Κρήτ. ε) Ὁ στήμων ἑτοιμος νὰ τεθῇ ἐπὶ τὸν ἱστὸν Ρόδ. 3) Τὸ γεωργικὸν ἐργαλεῖον Πελοπ. (Μεσσ.) 4) Τὸ ἀνδρικὸν αἰδοῖον πολλαχ. 5) Ὁρθογώνιον τετράπλευρον ἐκ τεσσάρων ξύλων συνηρμοσμένων εἰς τὸ ὁποῖον προσδενόμενα εἰς τὰς τέσσαρας πλευράς ἀπλώνονται πρὸς στέγνωμα τὰ μανδήλια τῆς κεφαλῆς μετὰ τὴν βαφὴν Σῦρ. (Ἑρμοῦπ.) 6) Ταλασιουργικὸν ὄργανον διὰ τοῦ ὁποῖου ἐξάγεται ἡ ἐκ τῶν βομβυκίων ἀναλυομένη μέταξα Κρήτ. (Σέλιν.) Συνών. *ἀνέμη 2*. 7) Σάκκος δικτυωτὸς πλεκτὸς ἐκ σπάγγου διὸ ὁποῖου ἀλιεύονται ὄστρεα Ἄνδρ. Θράκ. (Μάδυτ.) 8) Ὡς ναυτικὸς ὄρ., εἶδος μαχαίρας τὴν ὁποίαν μεταχειρίζονται, ὅταν πρόκειται νὰ κάμουν *μπαγέττα* τῆς βάρκας Ναύστ. 9) Παιδιά τις ὁμοία πρὸς τὸν παρ' ἀρχαίους ἱμαντελιγμόν Ἡπ. (Ἄρτ.) 10) Οὐδ. καὶ θηλ., ἡ μαγειρικὴ τέχνη Κρήτ. (Σφακ.): *Ἐκαμες καλὸ ἀργαλειό* (ἐμαγειρεύσεις καλὸν φαγητόν). *Ἐκαμες πάλι ἀργαλειά!* (εἰρων. ἦτοι ἔκαμες κακὸν φαγητόν, ἀνάλατον, ἄβραστον κττ.)

* **ἀργάλειος** ἐπίθ. ἐργάλειος Ἡπ. ἀργάλειος Ἡπ. Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργαλειό.

1) Ὁ σύγχυσιν καὶ ταραχὴν προξενῶν, διαβολεύς, ραδιοῦργος (διὰ τὴν σημ. πβ. τὰς μεταφ. φρ. τῆς λ. ἀργαλειό 1). 2) Ζωηρός, ἄτακτος, συνήθως ἐπὶ παιδός.: *Τὶ ἀργάλειος ποῦ εἶνι!* 3) Εὐφυής.

ἀργαλεύω Κρήτ. (Σφακ.) — Λεξ. Δημητρ. ἀργαλείων Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργαλειό.

Α) Κυριολ. 1) Κινῶ Λεξ. Δημητρ.: *Ὅλο κι ἀργαλεύεις τὰ ποδάρι σου.* 2) Ἀναδιφῶ τι πρὸς ἀνεύρεσίν τινος Λεξ. Δημητρ.: *Τὶ ἀργαλεύεις κάθε μέρα τὰ μπουῦλα;* Συνών. *ἀνακατεύω Α3β, ψάχνω.* 3) Μαγειρεύω Κρήτ. (Σφακ.): *Πάω ν' ἀργαλέψω.*

Β) Μεταφ. 1) Ἐμβάλλω εἰς σύγχυσιν καὶ ἀταξίαν, ραδιοῦργῳ Στερελλ. (Αἰτωλ.) — Λεξ. Δημητρ.: *Ὅλ' αὐτὸς οὐ διαουλάνθρουπος τ' ἀργαλεύ' Αἰτωλ. Δουλειὰ τὸ 'χει ν' ἀργαλεύῃ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλο Λεξ. Δημητρ.* Συνών. *ἀνακατεύω Β3, ἀνακατῶνω Β5.* 2) Ἐρεθίζω, ἐξεγείρω Στερελλ. (Αἰτωλ.): *Τ' ἀργάλιβι τοῦ πιδὶ κι γι' αὐτὸ τὰ εἶχι μὶ τ'ς γουνέους τ' (ἐμάλωνα μὲ τοὺς γονεῖς του).* Συνών. *ἀγγερίζω 1, ἀναγγερίζω Α1, ξαγγερίζω, ξαναγγερίζω, παραγγερίζω.*

ἀργαλίστρα ἡ, Πελοπ. (Ἄργ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργαλειός καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίστρα ἀποσπασθείσης ἐκ τοῦ *μοδίστρα*.

Γυναῖκα ὑφαίνουσα, ὑφάντρια: Ἄσμ.

Γὼ θὰ σοῦ πάρω μηχανή, | Ἐλένη Καλαματιανή, νὰ λέγῃσαι μοδίστρα, | μοδίστρα, ὅχι ἀργαλίστρα.

ἀργαλίτσα ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργαλειό καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτσα ἄνευ σημ. ὑποκοριστικῆς.

Ὁ ὑφαντικὸς ἱστὸς: Ἄσμ.

Μάννα, μ' ἑκακοπάδρεψες καὶ μ' ἔδωκες 'ς τοοὶ κάβους, μὰ 'γὼ 'ς τοοὶ κάβους δὲ βαστῶ, γλυκὴ κρασί δὲ δίνω, γιὰτ' ἀργαλίτσα δὲ λαλεῖ καὶ κοῦκοι δὲ φωνιάζον (φωνιάζουν). Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀργαλειό 2.

ἀργανᾶς ὁ, Θράκ. (Ὁρτάκ.) Μακεδ. (Σιάτ. Σισάν.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Εἰς τὴν συνθηματικὴν γλῶσσαν, Τοῦρκος διοικητής, *πασᾶς*, ὑπουργός.

ἀργανέλλο τό, Ἰων. (Κρήν.) Κάλυμν. Ναύστ. Σύμ. κ.ά. *γαργανέλλο* Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *arganello*.

1) Ὡς ναυτικὸς ὄρ., μηχανὴ διὰ τῆς ὁποίας ἀνυψοῦνται βάρη ὡς ἡ ἄγκυρα κττ. Κάλυμν. Ναύστ. Σύμ. κ.ά. 2) Ὁργανον ἀλιείας Ἰων. (Κρήν.) Πόντ. (Οἶν.)

ἀργαούκουντά γι Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργά.

Ἀπροσ. γίνεται ἐσπέρα, *βραδυάζει*: *Ἄμα ἔκη ἀρχινίζοντα ν' ἀργαούτση* (ἄμα ἤρχιζε νὰ βραδυάζη).

* **ἀργαρινὸς** ἐπίθ. ἀργαρινή ἡ, Λέσβ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργά καὶ τῆς καταλ. -αρινός.

Βράδυ, ἐσπέρα: *Μὲν ἀργαρινή ἔτυχι νὰ σ'νουβριθῇ μ' ἕνα γιουλιάση τ' (νὰ συναντηθῇ μὲ ἕνα φίλον του).*

ἄργασι ἡ, Ἄνδρ. Ἡπ. Θράκ. (Σηλυβρ.) Κάμπ. Κύνθ. Πελοπ. (Λακων.) κ.ά. — Λεξ. Δημητρ. ἄργασ' Μακεδ. (Καστορ.) Στερελλ. (Ἀκαρναν. Ἄρτοτ.) κ.ά. ἄργασι Σῦρ. Τήν.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργάζω.

1) Ἡ βράσις τῶν βαλανιδίων τῶν ὁποίων τὸ ὕδωρ χρησιμοποιεῖται εἰς πλύσιν συνήθως τῶν πίθων Πελοπ. (Λακων.) 2) Ἡ κατεργασία τοῦ δέρματος, βυρσοδεψία Ἡπ. Θράκ. (Σηλυβρ.) Κάμπ. Πελοπ. (Λακων.) Στερελλ. (Ἀκαρναν. Ἄρτοτ.) κ.ά.: *Θέλει ἄργασι τὸ πετσί Σηλυβρ.*

3) Ἡ βυρσοδεψικὴ ὕλη εἰς τὴν ὁποίαν ἐμβάλλονται τὰ δέρματα πρὸς κατεργασίαν Μακεδ. (Καστορ.) Στερελλ. (Ἀκαρναν.) κ.ά. 4) Ἡ κατὰ τὸ ἔαρ καλλιέργεια τῆς γῆς Ἄνδρ. Κύνθ. Σῦρ. Τήν.

Πβ. ἀργασία, ἄργασμα.

ἀργασία ἡ, Εὐβ. (Αὐλωνάρ. κ.ά.) ἀργασία Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀργασά Μακεδ. (Κοζ.) ἀργασά Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Καλύβ. Πλατανιστ.) Λήμν. Σάμ. ἀργασά Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργάζω. Πβ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,226.

1) Ἡ κατεργασία τοῦ δέρματος διὰ δεψικῶν οὐσιῶν, βυρσοδεψία Μακεδ. (Κοζ.): *Ἡ ἀργασιά ἔγινε καλή.* 2) Ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς, ἀροτρίασις Καλαβρ. (Μπόβ.): *Βούδια γι' ἀργασιά τσαὶ βουτουλῖαι γιὰ σπορία Σάμ. (βόδια δι' ἀροτρίασιν καὶ ἀγελάδες διὰ σποράν) Μπόβ. β) Ἀγρός μένων ἀκαλλιέργητος πρὸς ἀνάπausιν Καλαβρ. (Μπόβ.) 3) Ἀγρός σπαρμένος διὰ βάμβακος, ὄσπριον, πεπονίων, σιγαμίου καὶ τῶν ὁμοίων ὀψίμων καρπῶν Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Καλύβ. Πλατανιστ.) Ἰμβρ. Λήμν. κ.ά.: *Τὰ 'χου ἀργασίες τὰ χωράφια μου Αὐλωνάρ. Θὰ τὸ κάμω τὸ χωράφι μου ἀργασά Πλατανιστ. Ἡ ἀργασά θέλει τρία καὶ τέσσερ' ἄλἐτρια καλὰ (ὁ ἀγρός ὁ μέλλων νὰ σπαρῇ διὰ βάμβακος, ὄσπριον κττ. πρέπει νὰ καλλιεργηθῇ καλῶς) αὐτόθ. Ἐβριξί κι γινηκαν καλὲς οἱ-ῖ-ἀργαθὲς φέτου Ἰμβρ.**

Πβ. ἄργασι, ἄργασμα.

ἄργασμα τό, πολλαχ. ἄργαμ-μα Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργάζω.

1) Ἀφέψημα φύλλων βαλανιδέας, δάφνης καὶ δεν-

δρολιβάνου διὰ τοῦ ὁποίου πλύνεται ἡ λεχὼ τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ Πελοπν. (Λακων. Μάν.)

2) Ἡ κατεργασία. τὸ δούλευμα τῆς ζύμης Ἰμβρ.: Τὸν ζῆμαρ θέλ' ἀκόμα ἄργασμα. 3) Ἡ βυρσοδεψικὴ κατεργασία τοῦ δέρματος πολλαχ.: Τὸν ἄργασμα ἐγινε καλὸ Μακεδ. (Κοζ.) Δὲν πέτ'χι 'ς τοῦ ἄργασμα (ἐνν. τὸ πετσί) αὐτόθ. Τὸ δικό μας τὸ τομάρι θέλει ἄργασμα ΑΠαπαδιαμ. Χριστουγενν. διηγ. 115. 4) Ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς, ἀροτρίασις Καλαβρ. (Μπόβ.) Κύθηρ. 5) Ἡ σκαφή τοῦ περὶ τὴν ρίζαν τοῦ ἐλαιοδένδρου χώρου Μέγαρ. 6) Ἀγρός ὠργωμένος Κύθηρ. 7) Ἐργασία, κόπος Καλαβρ. (Μπόβ.)

Πβ. ἄργασσι, ἀργασία.

ἀργαστηράκι τό, πολλαχ.

Ὑποκορ. τοῦ οὖς. ἀργαστήρι.

Μικρὸν ἐργαστήριον ἢ ἐμπορικὸν κατάστημα. παντοπωλεῖον κττ. Συνών. ἀργαστηροπόρονλλον, ἀργαστηρούδι, μαγαζάκι. Ὑπὸ τὸν τύπ. Ἐργαστηράκι τοπων. Χίος.

ἀργαστηρεῖς ὁ, Α.Ρουμελ. (Φιλιπούπ.) κ.ά. ἀργαστηρεῖς Πόντ. (Κερασ. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀργαστηρεῖς Μακεδ. (Γκιουβ.) ἀργαστηρεῖς Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ οὖς. ἀργαστήρι καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ας. Ὁ τύπ. ἀργαστηρεῖς ἐκ τοῦ ἀργαστηρεῖς.

1) Ὁ ἔχων ἐργαστήριον ὡς τεχνίτης, οἷον σιδηρουργός, ράπτῃς, μυλωθρός κττ. 2) Ὁ ἔχων ἐργαστήριον ὡς πωλητής, οἷον ἔμπορος, παντοπώλης κττ.

Συνών. ἀργαστηριάρης. Πβ. μαγαζάτορας.

ἀργαστήρι τό, ἐργαστήρι Κρήτ. Σίφν. ἐργαστήρι Τσακων. ἐργαστήρ Πόντ. (Ἀμισ.) ἀργαστήρι Χίος ἀργαστήρι κοιν. ἀργαστήριν Κύπρ. ἀργαστήρι Ἀστυπ. Κάλυμν. Κάρπ. Κῶς Λέρ. ἀργασκήρι Χίος (Μεστ.) ἀργαστήρι Τσακων. ἀργαστήριν Κύπρ. Ρόδ. ἀργαστήρι Τσακων. ἀργασήρι Τσακων. ἀργασήρι Τσακων. ἀργαστήρι Χίος (Ἅγιος Γεώργ. Πυργ.) ἀργαστήρ βόρ. ιδιώμ. καὶ Πόντ. (Ἀμισ.) ἀργαστήριν Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) ἀργαστήρι Πόντ. (Σούρμ.) ἀργαστήρ Πόντ. (Ἀμισ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) ἀργαστήρι Θράκ. Καπ. (Σινασσ.) ἀργαστήρ Καπ. (Σίλατ. Ποτάμ.) ἀργαστήριν Πόντ. (Κερασ.) ἀργαστήρ Πόντ. (Ὁφ.) ἀργαστήρ Πόντ. (Κρώμν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὖς. ἐργαστήριον. Τὸ ἀρκτικὸν α ἐκ τῆς ἐν συνεκφ. ἐκκρούσεως τοῦ ε ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἰσχυροτέρου α τοῦ ἄρθρ. τὰ, τὰ ἐργαστήρια - τὰ ὠργαστήρια - τὰ ἀργαστήρια καὶ περαιτέρω ἐκ τοῦ πληθ. ὁ ἐνικ. ἀργαστήρι.

1) Οἰκοδόμημα, κατάστημα εἰς τὸ ὁποῖον ἐξασκεῖται τέχνη τις σύνθηθ. καὶ Καπ. (Ποτάμ. Σίλατ. Σινασσ.) Πόντ. (Τραπ.): Ἄσμ.

Καὶ πᾶρ'τα κ' ἔλα μὲν βραδύα, ἔνα Σαββάτο βράδν,
θὰ πᾶν' ἢ μάννα μ' 'ς ἐκκλησιὰ κί' ἀφέντης μ'

[ς τ' ἀργαστήρι,

τὰ θυό μ' ἀδέρφια 'ς τὸ σκολεῖό, πανούκλα νὰ τὰ μάση
Θεσσ. (Ὁλυμπ.) 2) Σιδηρουργεῖον ἢ χαλκουρगेῖον Ἡπ. Μέγαρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Ἀρχαδ. κ.ά.) Πόντ. (Χαλδ. κ.ά.): Πάον 'ς τ' ἀργαστήρ νὰ δ'λέφον Ἡπ. 3) Ὑποδηματοποιεῖον Πελοπν. (Ἀρχαδ. κ.ά.) 4) Ραφεῖον Μέγαρ. Πόντ. (Ὁφ.) κ.ά.: Κάθεται 'ς σ' ἀργαστήρ τῶν γάφτ' Ὁφ. 5) Ὑδρομύλος Ἄνδρ. Ἡπ. Μακεδ. κ.ά. Συνών. μύλος. 6) Νεροτριβεῖον, ἥτοι μέρος ἐνθα τὰ μάλλινα ὑφάσματα βρεχόμενα ὑπὸ τοῦ καταπίπτοντος ὕδατος καὶ ἰσχυρῶς πληττόμενα ὑπὸ εἰδικῶν ξυλίνων κο-

πάνων ὑπ' αὐτοῦ κινουμένων ἀποκτοῦν λάχνην καὶ πυκνὴν σύστασιν Στερελλ. (Αἰτωλ.) Συνών. μαγνάνι, νεροτριβή. 7) Τὸ μέρος ὅπου πατοῦνται αἱ σταφυλαὶ πρὸς ἐξαγωγήν τοῦ γλεύκους, ληνός, Τήν. Συνών. πατητήρι.

8) Κλίβανος πρὸς παρασκευὴν ἄρτου, φούρνος Ἀθῆν. (παλαιότ.) 9) Καλύβη, παρατήγμα ἢ σκιάς ὅπου οἱ ἐργάται τῶν ἰχθυοτροφείων πλέκουν καλαμωτάς, ἀλατίζουν τὰ ψάρια καὶ παστῶνουν τὰ ἀβγοτάραχα Στερελλ. (Μεσολόγγ.) 1) Σύστημα ἀλυσκῶν τεταγμένων εἰς δύο σειρὰς χωριζόμενας διὰ διαδρόμου τραπέζι καλουμένου εἰς τὸ ὁποῖον συσσωρεύεται προσωρινῶς τὸ ἄλλας ἐξαγόμενον ἐξ αὐτῶν Στερελλ. (Μεσολόγγ.) 1α) Καφενεῖον Βιθυν. Κρήτ. (Σέλιν. κ.ά.): Πάω - κάθομαι 'ς τ' ἀργαστήρι Σέλιν. Ἐρχομαι ἀπὸ τ' ἀργαστήρι αὐτόθ. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Κρήτ. (Σέλιν.)

2) Πᾶν πρᾶτήριον ὅπου πωλοῦνται οἰαδήποτε πράγματα, παντοπωλεῖον, ἐμπορικὸν κττ. σύνθηθ. καὶ Καπ. (Σίλατ.) Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Οἶν. Ὁφ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Οἱ παλαιοὶ ἀνοίγανε πρῶτὴ πρῶτὴ τ' ἀργαστήρια τ'νε Σκῦρ. Ἀργαστήρι εἶναι ὁ μαατζῆς του (σὰν ἐμπορικὸ εἶναι ἢ ἀποθήκη του) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πήλινε 'ς τ' ἀργαστήρι νὰ ψωνίσης Λευκ. Ἀίτε νὰ πάρης τυρὶ ἀπ' τ' ἀργαστήρια Βιθυν. || Φρ. Ἀνοίγω ἀργαστήρ (κάμνω ἐγκατάστασιν ἐμπορικῶν καταστήματος διὰ νὰ μετέρχωμαι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐμπόρου. Συνών. φρ. ἀνοίγω μαγαζὶ) Χαλδ. || Παροιμ. Τ' ἀργαστήρι θέλει κοντσὸ νοικοκύρι (ὅτι ὁ ἔμπορος δὲν πρέπει ν' ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ κατάστημά του διὰ νὰ μὴ τοῦ διαφεύγουν κέρδη ἐκ τῆς ἀπράκτου ἀποχωρήσεως τῶν προσερχομένων πρὸς ἀγορὰν πελατῶν) Ἰβενιζέλ. Παροιμ. 292, 117. || Ἄσμ.

Ὁσ' ἀστεράκια οὐ οὐρανός, τῆς Πόλις ἀργαστήρια,
τόσις φουρῆς σὶ γίλησα 'ς τὰ μάτια κί 'ς τὰ φρύδια
Μακεδ. (Φλόρ.)

Ἀφῆδη μ' κί ἀφῆδιση μου, πέντε βολῆς ἀφῆδη,
δὲ σ' ἔπρεπε δὲ σ' ἔμοιζε ἐδῶ σὲ τούτ' τὴ χώρα,
μόν' σ' ἔπρεπε καὶ σ' ἔμοιαζε 'ς τῆς Πόλις τ' ἀργαστήρια
Θεσσ. Συνών. ἐμπορικὸ (ἰδ. ἐμπορικός), μαγαζὶ.

3) Πληθ. ἀργαστήρια, τόπος ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως ἐννιαχ. Συνών. ἀγορὰ 3. 4) Ἀποθήκη Κρήτ. Κῶς κ.ά.: Νὰ τὰ 'χης ἀποθηκεμένα 'ς ἐν' ἀργαστήρι Κῶς. 5) Ὁ ὑφαντικὸς ἴστός Ἀμοργ. Εὐβ. (Αἰδηψ. Αὐλωνάρι. Κορινίστρ. Κύμ. Ὁξύλιθ. Ὁρ.) Ἰων. (Καράμπ. Κρήν.) Κρήτ. (Ἐμπαρ. Σέλιν. κ.ά.) Κύθηρ. Κύπρ. Πόντ. (Ἀμισ. Τραπ.) Χίος Τσακων. κ.ά.: Ἡβαλα ἐκατὸ πῆγες στημόνι 'ς τ' ἀργαστήρι Κρήν. Δὲν ξέρει ἀργαστήρι (δὲν γνωρίζει νὰ ὑφαίνει) Κρήτ. || Φρ. Βάνω ἀργαστήρι (ταξινομῶ τὸν στήμονα ἐπὶ τοῦ ἴστοῦ. Συνών. φρ. ἐτοιμάζω - ρίχνω ἀργαλεῖο) Κρήν. || Γνωμ.

Ὅποια θέλει νὰ γεράση | ἀργαστήρι ν' ἀγοράση
τὸ ὅποια θέλει νὰ 'ναι νῆα | νὰ πᾶ μάθη τὰ πλουμιά
Μεγίστ. || Ἄσμ.

Ἀργά 'ναι, δλξό, πουλλάκι μου, σκόλασε τ' ἀργαστήρι
Κρήτ. (Ἐμπαρ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀργαλεῖο 2. 3) Ἐκατέρα τῶν δύο ξυλίνων κυλινδρικών ράβδων τοῦ ὑφαντικοῦ ἴστοῦ ἐφ' ὧν περιτυλίσσεται ἐπὶ μὲν τοῦ ὀπισθίου ὁ στήμων, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐμπροσθίου τὸ ὑφάσμα Πόντ. (Σούρμ.) Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀργαλεῖο 2 γ. 4) Ξύλινον τραπεζοειδὲς στήριγμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου τοποθετοῦνται αἱ καλαμωταὶ τῶν μεταξοσκωλήκων Πελοπν. (Μάν.)

ἀργαστηριάρης ὁ, ἐργαστηριάρης Χίος — Λεξ. Περίδ. Βυζ. ἀργαστηριάρης Ἡπ. Θήρ. Κρήτ. Μέγαρ. Πελοπν. (Δημητσάν. Μεσσ. Πάτρ.) Σκῦρ. Χίος κ.ά. ἀργαστηριάρης Ἡπ. Θράκ. (Αἰν. Σαρεκκλ.) Λέσβ. Μακεδ. κ.ά. Πληθ.

